

ឧរភាព្វុវិណទម្រនៈហាំជិន ហើយលាមីអូយ

**បុនពេន្យ: សិបទណ្ឌមុន្ត្រីវិគុណមជា
និងវិរាងការណ៍ដែលបាន**

ການກິນເຂົ້າຕົ່ມໃນມື້ບຸນ
ຕ່ວນອຸ ເປັນຮີດຄອງປະເພນີ
ທີ່ສືບທອດກັນ ມາເປັນເວລາ
ພັນກວ່າປີແລ້ວ ເຊິ່ງໄດ້ກາຍ
ເປັນຮີດຄອງປະເພນີ ທີ່ມີຮີດ
ທີ່ພິນຫຼາຍທີ່ສຸດ ແລະ ໄດ້ຂະ
ຫຍາຍອອກຢ່າງກວ້າງຂວາງທີ່
ສຸດຂອງຈິນ. ເຂົ້າຕົ່ມ ແມ່ນເອົາ
ໃບໄມ້ໄຜ່ທີ່ເຂົ້າໝຽວ, ຂຶ້ນ ແລະ
ໝາກແຂນປະເພດຕາງໆປະ
ສົມເຂົ້າກັນ, ເວລາໜຶ່ງສູກແລ້ວ
ຈະມີລິດຫວານ ຫຼື ລິດເຕັມ
ແລະ ແຊບທີ່ສຸດ.

ตามການເລື່ອງກັນວ່າ,
ເຂົ້າຕົ້ມ ມີຂຶ້ນໃນສະໄໝຈຳນ
ໂກ (ປີ 475 - 221 ກອນ
ຄ.ສ). ທ່ານ ສູຍວນ ນັກກະວິ
ຜູ້ຮັກຊາດຂອງແຄວັນສູ ໄດ້ຍິນ
ວາ: ເມືອງເອກ ຂອງແຄວັນ
ຕົບ. ຮີກສັດຕະແຄວັນຂຶ້ນຢືດ

ຄອງແລ້ວ, ໄດ້ໄດ້ລົງນຳຈ່າ
ໂຕຕາຍໃນວັນທີ 5 ເດືອນ 5
ປີ 278 ກອນ ຕ.ສ ເພື່ອສະ
ບູກຊີບຮັກຊາດ. ຊາວແຄວນສູ
ໄດ້ພາກັນພາຍເສືອໄປກູ້ຊີວິດ
ສູຍວນ ແລະ ໄດ້ ໂຢນເຂົ້າຕົ້ມ
ລົງ ໃນນຳ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ປາ ແລະ
ກຸ່ງໃນນຳກິນສົບສູຍວນ. ພາຍ
ຫຼັງມາ, ໃນວັນທີ 5 ເດືອນ 5
ຂອງທຸກປີ, ຄົນຫັງໝາຍ ກໍໄດ້
ພາກັນກິນເຂົ້າຕົ້ມ ເພື່ອສະ
ແດງຄວາມລະນຶກເຕິງ ຫ່ານ
ສູຍວນ (Qu Yuan).

ວັດຖຸດິບທີ່ເອົາມາຫໍ່ເຂົ້າ
ຕົ້ມ ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນຍຸ
ຫ້ອງທຶນຕາງໆ, ສວນຫຼາຍຈະ
ໃຊ້ເຂົ້າໝູງວ ແລະ ເຂົ້າຂວາງ
ເປັນຕົ້ນຕຳ, ລົດຊາດ ແລະ ຮູບ
ຮາງກຳຕ່າງກັນຫຼາຍ. ເຂົ້າຕົ້ມ
ພາກເໜືອ ສວນຫຼາຍ ມີລົດ
ຫວານ, ປະສົມດ້ວຍນຳຕານ,
ແບ່ງຖືວແດງ ແລະ ໝາກກະ
ຫັນ. ເຂົ້າຕົ້ມພາກໃຕ້ ແມ່ນນຳ
ເອົາຖືວຂຽວ, ຫຼູສາມຊັ້ນ, ແບ່ງ
ຖືວ, ຫຼູແຮມ, ເຫດຫອມ ແລະ
ໄຂ່ເຫຼືອງມາຮັດໄສ້, ສວນ
ຫຼາຍ ມີລົດເຄັ່ມ, ເຂົ້າຕົ້ມເຈົ່ຍ
ຊົງ ແຂວງເຈົ່ງ ແລະ ເຂົ້າ
ຕົ້ມຊັ້ນເຄັ່ມ ແຂວງກວາງຕູ້ງ
ເປັນເຂົ້າຕົ້ມທີ່ ມີລັກສະນະ
ແຕກຕາງ ຈາກ ພາກໃຕ້.

ນະຄອນເຈຍຊີງ ເປັນເຂດ
ຜະລິດ ເຂົ້າໝານຊະນິດ ໃນ
ປະຫວັດສາດຂອງຈືນ. ຍົກມື
ເງື່ອນໄຂທຳມະຊາດທີ່ດີ, ນະ
ຄອນເຈຍຊີງ ຈຶ່ງມີເຂົ້າໝາງວ 30
ກວ່າຊະນິດ, ນີ້ກໍແມ່ນສາເຫດ
ຕົ້ນຕໍ່ ທີ່ເຮັດໃຫ້ເຂົ້າຕົ້ນພາກໄຕ້
ມື້ງາກຫຼາຍຊະນິດ.
ເຂົ້າຕົ້ນເຂົ້າທຸກສີກ ່ຈ່າເຂົ້າ

ខ្ញុំសារាមុញ្ញវា, ប៉ុណ្ណោះបីមេដឹង.
ការានេតែខ្សោយពីរបៀបន័យ គោល
ស្តីសារនៅលើ ចាប់ឡើងដឹងសិរីភាព,
ដែលខ្លួនឯង ត្រូវបានដឹងដឹង
ដូចជាអ្នកដឹងទុក្ខុក្ខែ, ឬអ្នកដឹង
ដូចជាអ្នកដឹងទុក្ខុក្ខែ, ឬអ្នកដឹង

ເຂົ້າຕົ້ມເຈີຍຊີງ ໄດ້ກາຍ
ບັນອາຫານທີ່ເປັນສັນຍະລັກ
ຂອງຫັກຖຸນໍ້າ ແລະ ໄດ້ຮັບ
ວາງແນີໃບເກີນຂອງລອກຂອງ

ឧបាទាហង្គេម បុរាណទូនខ្ពស់

ກິນອາຫານ “ເຫຼືອງ” 5 ເຢືອງ (ປາເຫຼືອງ, ອົງ
ເຫຼືອງ, ໝາກແຕງເຫຼືອງ, ໄຂເຄັ້ມເຫຼືອງ ແລະ ເຫຼົ້າ
ເຫຼືອງ) ເປັນຮີດຄອງປະເພນີບຸນຕວນອູ ຂອງປະຊາຊົນ
ແຂວງຈົງຂົງ ແລະ ເຈົ່ງ. ຕາມການເລົ່າລົກ້າວ່າ, ກິນ
ອາຫານເຫຼືອງເຫຼົ້ານີ້ ຈະສາມາດປາສະຈາກໄວ້ໄວ້ໃຊ້
ເຈັບ, ແກ້ວຂອນ ແລະ ຂ້າເຊື້ອພະຍາດ.

ຢູ່ແຂວງການສູ່ ທາງພາກຕາເວັນຕີກສົງເໜືອ
ຂອງຈິນ, ປະຊາຊົນຫ້ອງຖິ່ນ ມັກໜຶ່ງໝີຮູບວິໄນບຸນ
ຕວນອູ. ໝັກໜີ່ແລວເຮັດເປັນຮູບວິ, ມີ 5 ຊັ້ນ, ແຕລະ
ຊັ້ນ ໂຮຍໃສ ພິກາໄທທີ່ບົດແລວ, ຮູບຮາງພາຍນອກ
ແມ່ນເຮັດເປັນລວດລາຍປະເພດຕາງໆ ພ້ອມທັງປະ
ສິນສີ ເພື່ອໃຫ້ມີສີສັນສວຍງາມ.

ຢູ່ປະຄອນຈົ້າຈົ່ງແຂວງຝັງຈິນ ຈີນ, ທຸກຄອບຄົວຈະກິນຂະໜົມ “ຈົ່ງຕູຍ” ໃນບຸນຕວນອຸ. ຂະໜົມ “ຈົ່ງຕູຍ” ແມ່ນເອົາແປ່ງເຂົ້າໝາງວປະສົມກັບ ນັດຕານ, ເພື່ອໃຊ້ກົວດີເກີດ ແລະ ຖາກອາໄລວ້າ ສຳໄໝລົງແລວ

ປະຊາຊົນເຮດຊົນນະບົດຂອງແຂວງເຫື້ນການ
ແລະ ແຂວງເຈົ້າຈູ່ງ ມັກກິນຕົ້ມໄຂໃສ່ຫົວຜ້າທຽມໃນ
ມື້ບຸນຕ່ວນອຸ. ບຸນຕ່ວນອຸ ໄດ້ຍຸນວຽນມາເຖິງ, ຄົນທັງ
ຫຼາຍມັກເອົາໄຂໄກຕົ້ມໃສ່ຫົວຜ້າທຽມເປັນອາຫານເຊົ້າ
ເພື່ອຂັບໄລສັດຮ້າຍ 5 ຊະນີດ ຄື: ວົວ, ແມງເງົາ, ຂີ້
ເຂັບ, ຄົນຄາກ ແລະ ຈີ້ງມ.

ແຫ່ງຂາວ: ສຳນັກຂ່າວຊົນຮວາ, ເວັບໄຊປະຊາ
ຊົນຈິນ, ຫັງສີພິມແມ່ຍິງ ຈິນ ພາບໂດຍ: ຫັງສີ
ພິມລາຍວັນຢຸນນານ, ສຳນັກຂ່າວຊົນຮວາ
(ສະໜອງຂຶ້ນມູນໂດຍ: ສູນການສື່ສານສາ
ກົມພາກພື້ນທາຊີໄຕ-ອາຊີຕາເວັນອອກສົງໄຕ
ແຂວງຢຸນນານ)

ynzhanba@163.com
laos.yunnangateway.com